

ולא נגע ביה

1. חולין דף קלט/ב

משה מן התורה מנין בשגם הוא בשר המן מן התורה מנין המן העץ אסתר מן התורה מנין ואנכי הסתר אסתיר מרדכי מן התורה מנין דכתיב מר דרור ומתרגמין מירא דכיא:

ספר בראשית פרק ו

(ג) נִאמַר ד' לֹא יִדּוֹן רוּחִי בָאָדָם לְעֹלָם בְּשֹׁגֶם הוּא בָשָׂר וְהָיוּ יָמָיו מֵאָה וָעֶשְׂרִים שָׁנָה:

2. תוספות על ב"ב קיט,ב

...ומעשה המקושש היה בתחלת ארבעים מיד אחר מעשה מרגלים דאמר במדרש דלשם שמים נתכוין שהיו אומרים ישראל כיון שנגזר עליהן שלא ליכנס לארץ ממעשה מרגלים שוב אין מחויבין במצות עמד וחילל שבת כדי שיהרג ויראו אחרים ולא נשאו עד סוף ארבעים שנה כדמוכחי קראי:

2א. רש"י על במדבר פרק טו פסוק לג

(לג) המצאים אתו מקושש - (ספרי) שהתרו בו ולא הניח מלקושש אף משמצאוהו והתרו בו.

2ב. רש"י על בראשית פרק לט פסוק א

(א) ויוסף הורד - חוזר לענין ראשון אלא שהפסיק בו כדי לסמוך ירידתו של יהודה למכירתו של יוסף לומר לך שבשבילו הורידוהו מגדולתו. ועוד כדי לסמוך מעשה אשתו של פוטיפר למעשה תמר לומר לך מה זו לשם שמים אף זו לשם שמים שראתה באצטרולוגין שלה שעתידה להעמיד בנים ממנו ואינה יודעת אם ממנה אם מבתה:

3. ספר שם משמואל פרשת ויחי - שנת תרע"ב

... כי שפיר הוא נתינת טעם על מעשה זמרי, דהנה כבר כתבנו דלש"ש נתכוון, והיינו דתחילת הכוונה היתה לא להתחבר בה ח"ו, אלא כעין פינחס וכלב שבאו בית רחב הזונה וכתבו המקובלים שהיתה לילית הרשעה, אך בבואם לביתה בקדושה יתירה שבהם נמתקה וגיירה ונסבה יהושע, כן כך היה חפץ זמרי לעשות, שהרי באמת אחר כמה דורות נתקנה ונסבה רע"ק, אבל מאחר שהיתה טמונה בקרב לב זמרי מעט התנשאות מירושת אבות ממעשה שכס כנ"ל נתפס ברשת הכישוף כנ"ל עד שטימא עצמו בה ונהרג, אבל אלמלא מעשה שכס הי' סוד של זמרי עולה כהוגן והי' נעשה תיקון גדול ובודאי כחו של יעקב הי' נמי מסייע להם, ולא הי' בא ח"ו לידי טומאה רק נתקנה כעין רחב כנ"ל:

3א. שבת דף קמט/ב

ויאמר ה' מי יפתה את אחאב ויעל ויפול ברמות גלעד ויאמר זה בכה וזה אמר בכה. ויצא הרוח ויעמד לפני ה' ויאמר אני אפתנו וגו' ויאמר אצא והייתי רוח שקר בפי כל נביאיו. ויאמר תפתה וגם תוכל. צא ועשה כן. ואמרינן מאי רוח אמר רבי יוחנן זה רוחו של נבות. ומאי צא? אמר רב צא ממחיצתי.

3ב. שבת דף נו/ב

עבדך וירגל בעבדך אל אדני המלך ואדני המלך כמלאך האלהים ועשה הטוב בעיניך ויאמר לו המלך למה תדבר עוד דבריך אמרתי אותה וציבא תחלקו את השדה ויאמר מפבישת אל המלך גם את הכל יקח אחרי אשר בא אדני המלך בשלום אל ביתו אמר לו אני אמרתי מתי תבא בשלום ואתה עושה לי כך לא עליך יש לי תרעומות אלא על מי שהביאך בשלום היינו דכתיב וכן יהונתן מריב בעל וכן מריב בעל שמו והלא מפבישת שמו אלא מתוך שעשה מריבה עם בעליו.

4. ספר נפש החיים - שער ב - פרק יג

כי גם מה שנתגלה לנו קצת כוונות התפלי' מרבתינו הראשונים ז"ל קדישי עליונין. ועד אחרון הרב הקדוש איש אלקים נורא האריז"ל. אשר הפליא הגדיל לעשות כוונות נפלאים. אינם בערך אף כטפה מן הים כלל נגד פנימיות עומק כוונת אנשי כנה"ג מתקני נתפלה. שהיו ק"כ זקנים ומהם כמה נביאים וכל מבין יבין.

5. תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא דף עג/ב

אמר לי תא אחוי לך מתי מדבר אזלי חזיתניהו ודמו כמאן דמבסמי וגנו אפרקיד והוה זקיפא ברכיה דחד מינייהו ועייל טייעא תותי ברכיה כי רכיב גמלא וזקיפא רומחיה ולא נגע ביה...

6. מאמרי הראיה / חלק ב / פירוש ל"אגדות רבה בר בר חנה" / יב.

נראה שזה החכם החכימו בגודל מעלת דור המדבר. שבאמת ענין דור המדבר גבוה מאד, שהיו דור דעה (ויק"ר ט א), ובדברי האריז"ל מבואר שסבת העדר כניסתם לארץ ג"כ היתה מפני מעלתם, כדאי' על פסוק ואתם הדבקים בד' אלקיכם וגו'. והיה ענינם בסוד גדול עד שהנהגת ארץ ישראל, שהיא גלויה, סוד עלמא תתאה, לא היתה ראויה להם מפני דבקותם במקום עליון, שהיתה הנהגתם ראויה בדרך נסים שהיא דרך הסוד...

7. אורות קמט

כל מה שבא בדברי תורה שבכתב ושבעל פה, שיוכל לרפות קצת את האהבה של ישראל, אפילו ביחש לרשעים היותר מוחלטים, הם נסיונות ובידורים לאדם איך שיעלה על מדרגה עליונה של אהבת השי"ת, עד שימצא לו דרך בין הסתירות כולן, ואהבת ישראל ואהבת הבריות תשאר בלבבו חיה וקיימת בלא שום גרעון ופקפוק בעולם.

8. רש"י על שמות פרק לב פסוק ה

ויאמר חג לה' מחר ... ראה ואמר מוטב שיתלה בי הסרחון ולא בהם.

9. תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף קז/א

אמר רב יהודה אמר רב בקש דוד לעבוד עבודה זרה ... והנה לקראתו חושי הארכי קרוע כתנתו ואדמה על ראשו אמר לו לדוד יאמרו מלך שכמותך יעבוד עבודה זרה אמר לו מלך שכמותי יהרגנו בנו מוטב יעבוד עבודה זרה ואל יתחלל שם שמים בפרהסיא.

10. שיחות הרב צבי יהודה ליום עצמאות תשל"ה

נשמות אדירות הולכות ומתגלות. נשמות גדולות ונפלאות, שרשי נשמות שהיו סיני וגילויין התעכב עד זמנינו. באורות יש כמה פרקים על גילוי נשמות אלה, שאף הן שייכות למעשה ה' הנורה והאדיר שמתגלה בדורות אלה.

10א. אורות 0 במלחמה 0 ב

אנו מסתכלים בדורות הראשונים, המספרים בתורה, בנביאים ובכתובים, אותם הדורות שהיו עסוקים במלחמה... הננו מבינים, שהזיק הנשמתי הוא היסוד: אותו מעמד-העולם, שהלך במרוצתו אז, שהיתה המלחמה כל-כך נחוצה בו, הוא גרם להופיע את אלה הנשמות, שהרגשתן הפנימית בתוך שלם היתה. מלחמת קיומם, קיום האמה, מלחמת ד' היתה בהכרח פנימית... כשאנו מתבוננים אליהם... כחנו הרוחני מתאמץ וכת-גבורתנו מתעדן, ואותן הנשמות החזקות חוזרות לחיות בנו כימי עולם.